

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Diaconu Iurie,

judcători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, declarat de către condamnatul Stamate Ruslan

Termenul de examinare a cauzei:

10.08.2020 – 23.12.2020

C O N S T A T Ă :

1. La data de 15 iulie 2019 condamnatul Stamate Ruslan a înaintat instanței de judecată plângere în care a solicitat constatarea condițiilor de detenție contrare art. 3 CEDO pentru perioada deținerii în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și aplicarea în privința sa a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu reducerea termenului de pedeapsă.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul central din 24 octombrie 2019, a fost admisă parțial plângerea, fiind constatată deținerea condamnatului Stamate Ruslan în condiții contrare art. 3 CEDO în perioada 27.07.2018 – 03.05.2019 pentru 276 zile în Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

A fost dispusă reducerea pedepsei neexecutate de către condamnatul Stamate Ruslan cu 81 zile pentru detenție în condiții contrare art. 3 CEDO, iar în privința perioadei rămase de 6 zile, în condițiile art. 473⁴ alin. (4) Cod de procedură penală, i-a fost acordată în calitate de despăgubire suma de 12 unități convenționale.

2. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, atât condamnatul cât și apărătorul acestuia Sergiu Cotruță au înaintat cereri de recurs, prin care au solicitat casarea încheierii primei instanțe.

În argumentarea recursurilor au indicat că, instanța de fond nu a calculat corect perioada deținerii atât în penitenciarul nr. 13 Chișinău, cât și în penitenciarul nr. 18 Brănești, iar deținerea sub arest a condamnatului până la pronunțarea sentinței de condamnare a acestuia la închisoare cu executare, constituie arestare preventivă și în cazul constatării condițiilor inumane și degradante, reducerea termenului pedepsei se va face conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

De asemenea, în opinia autorilor cererilor de recurs, instanța de fond nu a determinat corect modalitatea de reducere a termenului pedepsei de condamnare din termenul total rămas de executare drept recompensă pentru încălcările depistate, urmând a fi apreciată perioada cât condamnatul s-a aflat în arest preventiv, precum și perioada în care acesta este deținut în calitate de condamnat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, cererile de recurs au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat, instanța de fond corect a calculat ca termenul pedepsei definitive stabilite lui Stamate Grigore prin sentința Criuleni, sediul Criuleni din 17 aprilie 2019 de 10 ani închisoare, să se reducă cu 81 zile pentru perioada de detenție cu statut de prevenit și condamnat, apreciind reducerea stabilită ca fiind una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, iar argumentele invocate în cererea de recurs precum că, reducerea termenului pedepsei definitive trebuie să fie calculat și pentru perioada cât acesta s-a deținut la penitenciarul nr. 18 Brănești, în baza art. 473⁴ Cod de procedură penală, nu a fost reținut, or, în privința condițiilor de detenție din ultimul penitenciar nu au fost constatate careva încălcări, corespunzător dispoziția art. 473⁴ alin. (3) Cod de procedură penală, nu este aplicabilă cazului examinat.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania*).

4. Condamnatul Stamate Ruslan a contestat cu recurs în anulare decizia instanței de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, părțile pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Totodată, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3) - 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, deci, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cea atacată de recurent, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că respectivul recurs în anulare, în aspectul nominalizat, adică fiind declarat împotriva unor hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal (pct. 1., 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, potrivit art. 456 alin. (1), 429 alin. (1) și 430 pct. 3) - 5), 455 alin. (2) pct. 3) - 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel, denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în recursul în anulare vizat, nu se regăsește denumirea instanței care a pronunțat sentința, judecând cauza penală în fond, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel, denumirea instanței care a adoptat

decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, denumirea instanței care a adoptat decizia în recurs, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului (pct. 4. din decizie).

Conform art. 456 alin. (1), Cod de procedură penală, actele procedurale preparatorii ale instanței de recurs în anulare și procedura de admisibilitate a recursului în anulare se efectuează în conformitate cu prevederile art. 431 și 432, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Prin urmare, dat fiind că nu îndeplinește cerințele de conținut, recursul în anulare de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

6. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, declarat de către condamnatul **Stamate Ruslan**, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana